

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/28/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112217577
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112217577.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: L. F., bytom V. XX, zastúpeného JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom, so sídlom Prešov, Hlavná 111, proti žalovaným: 1. L. U., bytom P., Z. XXXX/XX, 2. Z. V., bytom V. XXX, 3. U. G., bytom B. nad Z., V. XXX/XX, žalovaný v 3. rade zastúpený JUDr. Dášou Komkovou, advokátkou so sídlom Prešov, Hlavná 27, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovanej v 3. rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 10C/118/2012-70 zo dňa 14.11.2014, takto :

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov konania.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozhodnutím zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k parcele registra C, evidovanej na katastrálnej mape v katastrálnom území V. pod parc. č. 378 o výmere 585 m² - zastavané plochy a nádvorí, ktorá je vedená na liste vlastníctva č. XX v k. ú. V., prikázal parcelu č. 378/1 o výmere 195 m² tak, ako je vytvorená geometrickým plánom Ing. P. Y. č. 40/2012 z 26.3.2012, ktorý bol úradne overený dňa 4.4.2012 pod č. G1 - 104/2012 Správou katastra Sabinov, do podielového spoluvlastníctva odporcov v 1. až 3. rade každému v podiele po 1/9 k celku, prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľa parcelu č. 378/2 o výmere 390 m², tak ako bola vytvorená geometrickým plánom Ing. P. Y. č. 40/2012 z 26.3.2012, ktorý bol úradne overený dňa 04.04.2012 pod č. G1 - 104/2012 Správou katastra Sabinov. O trovách konania rozhodol tak, že náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade nepriznal. Ďalším výrokom vyslovil, že žalovaná v 3. rade je povinná nahradiť navrhovateľovi 1/3 -inu účelne vynaložených trov.

Pokiaľ sa týka rozhodnutia o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 3. rade, súd zaviazal žalovanú v 3. rade nahradiť žalobcovi 1/3 účelne vynaložených trov v zmysle § 151 ods. 7 O.s.p.. Toto rozhodnutie o náhrade trov konania podľa súdu prvého stupňa vychádza zo skutkových okolností prípadu, kedy bolo preukázané, že nezhody ohľadom užívania tejto nehnuteľnosti vyplynuli práve medzi žalobcom a žalovanou v 3. rade, ktorá aj reálne vlastnila susediace nehnuteľnosti. Podľa prvostupňového súdu bolo v záujme oboch týchto strán, aby táto vec bola vyriešená a túto otázku v prípade ich nedohody mohol riešiť len súd. Z toho dôvodu mal súd prvého stupňa za to, že je spravodlivé, aby obe strany niesli náklady spojené so súdnym uplatňovaním veci, a to v rozsahu, ktorá prináleží ich spoluvlastníckemu podielu, ako to bolo v prípade žalobcu, resp.

výšky podielu, ktorý reálne užíva, ako to bolo u žalovanej v 3. rade, ktorá reálne využíva oprávnenia podielového spoluvlastníka v rozsahu 1/3. Podľa okresného súdu na vzniknutých nákladoch, na ktorých sa doposiaľ podieľal len žalobca, by mala participovať žalovaná v 3.

rade, a preto ju súd zaviazal nahradiť účelne vynaložené trovy žalobcovi vo výške 1/3. Zároveň súd prvého stupňa vyslovil, že o výške týchto trov rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, v ktorom bude posúdená prípadná účelnosť trov predložených žalobcom.

Proti výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 3. rade podala žalovaná v 3. rade včas odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, v ktorom navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania zmenil a náhradu trov konania nepriznal, keď súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia, keď odvolateľka mala za to, že rozhodnutie je zmätočné a nezákonné. Poukazujúc na ustanovenie § 151 O.s.p., kde rozhodnutie o náhrade trov konania je založené na zásade podania návrhu účastníkov konania o priznaní náhrady trov konania a na základe špecifikácie požadovaných trov konania, pričom o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh účastníka konania spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Uviedla, že vyjadrenie účastníka o tom, že žiada priznať trovy konania, predstavuje procesný návrh v súlade s § 151 ods. 1 O.s.p. a preto je účastník povinný tieto trovy vyčíslieť najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Ak účastník v tejto lehote trovy konania nevyčíslil, súd prizná takémuto účastníkovi trovy konania vyplývajúce zo spisu. Poukazujúc na ustanovenie § 151 O.s.p., v zmysle ktorého súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania, takému účastníkovi, ktoré je uvedené vo výroku vyhláseného rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, ak tieto neboli špecifikované v lehote 3 dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia, potom má súd v takom prípade možnosť uviesť vo výroku o náhrade trov konania zmenu rozhodnutia o trovách konania, ktoré boli vyhlásené v rozhodnutí tak, že uvedie, že trovy konania účastníkom neprizná. Súd prvého stupňa rozhodnutie o trovách konania oprel o ustanovenie § 151 ods. 7 O.s.p., ktoré ustanovenie je však možné aplikovať len za podmienok § 166 O.s.p., ak súd zabudol o trovách rozhodnúť. Žalovaná v 3. rade mala za to, že súd prvého stupňa mal postupovať v zmysle citovaných ustanovení, ak neprizná náhradu trov konania, nakoľko tieto neboli v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia špecifikované.

Žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovanej v 3. rade uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a spravodlivý a z toho dôvodu navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti potvrdil a priznal žalobcovi trovy odvolacieho konania.

Ďalším svojím podaním žalobca svojho právneho zástupcu odvolaciemu súdu uviedol, že si neuplatňuje náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 3. rade v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovanej v 3. rade nie je dôvodné. Pri tomto preskúmaní bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať rozhodnutie súdu prvého stupňa z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimku z tejto

zásady sú len vady konania, pokiaľ majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúmaní dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej v 3. rade nie je dôvodné.

Z citovaného odseku 7 § 151 O.s.p. vyplýva, že v prípade, ak niektorému účastníkovi konania vznikne právo na náhradu konania bez ohľadu na to, podľa ktorého náhradového ustanovenia, potom súd v prípade, ak takýto účastník nemá plný úspech, alebo z iného dôvodu mu nemožno priznať plnú náhradu trov konania (tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci), môže rozhodnúť o tom, že sa z celej, do úvahy prichádzajúcej sumy náhrady trov konania prizná len určitá časť. Táto časť náhrady trov konania, napr. podľa § 142 ods. 2 alebo § 144 sa určí zlomkom z celkovej, do úvahy prichádzajúcej náhrady trov, alebo percentom z toho istého základu. Takéto rozhodnutie je rozhodnutím o základe a rozsahu práva na náhradu trov konania. Proti tomuto rozhodnutiu je vždy prípustné odvolanie, aj keď bolo súčasťou výroku rozsudku, alebo rozhodnutia vo veci samej, alebo aj iného rozhodnutia, ktorým sa konanie pred

súdom končí. Až keď rozhodnutie v tej časti o prisúdení náhrady trov konania v zmysle citovaného ods. 7 nadobudne právoplatnosť, môže súd samostatným rozhodnutím rozhodnúť aj o výške náhrady trov, t. j. o vyčíslených peniazoch, o splatnosti alebo vykonateľnosti tohto výroku. Proti tomuto uzneseniu takisto je prípustné odvolanie.

Z toho vyplýva, že súd prvého stupňa bude musieť v rámci samotného vyčíslenia trov konania postupovať v zmysle § 151 ods. 4 O.s.p., nakoľko toto vyčíslenie trov konania nebude vyhlásené, ak bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách konania, bude musieť vyzvať žalobcu na vyčíslenie trov do 3 pracovných dní od doručenia výzvy a až v prípade, ak by žalobca nevyčíslil prvostupňové trov v tejto lehote, prizná žalobcovi v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. len trovy konania vyplývajúce zo spisu. Pokiaľ odvolateľka namietala nesprávnosť postupu súdu prvého stupňa, ktorý mal z dôvodu, že žalobca nevyčíslil trovy konania v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia výroku rozsudku, ktorým boli prisúdené trovy konania, vo výroku uznesenia uviesť zmenu rozhodnutia o trovách konania tak, že trovy konania účastníkom neprizná je potrebné v tomto smere poukázať na vetu druhú citovaného ustanovenia § 151 ods. 7 O.s.p., podľa ktorej, až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd priznal účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom, môže súd rozhodnúť o výške náhrady trov konania samostatným uznesením. Z dôvodu, že tento napádaný výrok rozsudku o prisúdení náhrady trov konania doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, t. j. doposiaľ nebola prisúdená žalobcovi náhrada trov konania vo vzťahu k žalovanej v 3. rade, vyjadrená zlomkom, nemohol súd ani postupom podľa citovaného ustanovenia § 151 ods. 2 O.s.p. určiť konkrétnu výšku náhrady trov konania priznané žalobcovi.

Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania za odvolanie si úspešný žalobca v odvolacom konaní náhradu trov konania neuplatnil. Z tohto dôvodu o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal (§ 224 ods. 1 cez § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.